

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: TIL HANS VILHELM VON WARNSTEDT.

Citation: Ewald, Johannes: "TIL HANS VILHELM VON WARNSTEDT.", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 358. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510689648/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

egne Tanker, blive mig dog nu desto umisteligere, da jeg er i Færd med at legge den sidste Haand paa mit Arbeide — Jeg havde desuden smigret mig med en anden Befaling fra Dem, som De havde gjort mig Haab om — Tør jeg endnu legge til, at det eneste der kan vedligeholde min daglig meer og meer svækkede Courage, er en undertiden af og til igjentaen Forsikkring om Deres Høyvelbaarnheds Yndest — Jeg tvivler ikke derpaa, uden fordi jeg er mig min Uværdighed bevidst, og fordi jeg er vant til at være ulykkelig — Ved min Ære min kjæreste Velynder, Deres Bevaagenhed er mit kjæreste Haab, og min væsentligste Rigdom, og jeg kan følgelig aldrig være for øm derover — Endnu havde jeg tusinde andre Ting, at tale med Dem om, at bede Dem om, at foreslaae Dem — Maatte alt dette sammentaget undskylde den Dristighed, hvormed jeg bevidner mit inderlige Ønske, endnu førend de toeg til Fredensborg, mundtlig at overtøye Dem om den sande Ærefrygt og Soumission, hvormed jeg altid er Deres Høyvelbaarnheds

underdanigste Tjener

Johannes Ewald.

Kjebh., den 15de Aug. 1778.

TIL HANS VILHELM VON WARNSTEDT.

Høy-Velbaarne
Herr Kammer-Herre!

Med den Dristighed, min kjæreste Velynder, som De gunstigt har opmuntret mig til, vover jeg at umage Dem med mine smaae Commissioner til Fredensborg — Den ene, at sige Herr Kammerjunkker von Moltke, at jeg efter hans Vink, allerede i tre Dage har disciplinert mig selv for at sammenskrive — ikke noget stort og skjønt — thi det faldt af sig selv — men noget nyt om vor Juliane — at

jeg haaber at faae en taalelig Ode færdig, men at jeg, naar det kommer saa vidt, uden hans nærmere Ordre ikke veed, hvad jeg skal begynde dermed — F. E. Om, og hvor, og hvorledes den skal trykkes og indbindes — Og alt dette maatte jeg dog i det seeneste vide paa Mandag Aften — Og saa — at bede ham tilgive mig, at jeg ikke umiddelbar skriver ham til desangaaende — Jeg veed et Øyckast paa min Situation vil bevæge ham hertil, thi han kjender mit Hjerte — Den anden Post, som jeg underdanigst vil bede Dem om, er at sondere, om det kunde være Staats-Secretairen behageligt, at jeg tilegnede ham mine Fiskere — Det var den eneste Maade, hvorpaa min Taknemmelighed kunde blive mig let og behagelig — den eneste, hvorpaa jeg nogentid har kundet troe det ham og mig værdigt at udtrykke den.

Det er en af mine Lyksaligheder, min kjæreste Velynder, at jeg veed Dem overbeviist om den sande Soumission og Ære-Frygt, hvormed jeg Indtil Døden er Deres

underdanigste Tjenner

Den 23de Aug. 1778.

Johannes Ewald.

TIL FREDERIK MOLTKE.

Hvad skal jeg nu, min kjæreste Velynder? — Herr Kammer-Herre von Warnstedt, havde lovet mig, at skaffe mig Deres nærmere Villie, Verset til Dronningen angaaende, i det seeneste som i Gaar, og jeg har hver Time med største Længsel seet ud efter den — Thi ved min Ære, uden den veed jeg hverken hvorud eller hvorind; hverken om eller hvorledes det skal trykkes og indbindes; og jeg frygtede saameget meer for en unyttig Bckostning i denne Hensigt; da det vist faldt mig overmaade vanskeligt at udrede nogen overalt — Hvad skal jeg nu, beste Ven? — Jeg vilde ugjerne, meget ugjerne aldeles have spildt mit Arbeide — da det